

वा० रा०

॥३०॥

शठोगूढविप्रियकृत् ॥ निकृतिं परापकारं चस्तीतिनैकृतिकः ॥ मिथ्यैव प्रश्रितं प्रशांतं मानसं यस्य सः अजितांतःकरणइतियावत् ॥ ४३ ॥ छिन्ना चारित्र्यस्य कक्ष्या मर्यादा येन सतथा ॥ सतांधर्ममतिक्रान्तेन ॥ ४४ ॥ वक्ष्यसे किंवक्ष्यसीत्यर्थः ॥ किमित्यध्याहारः ॥ ४५ ॥ अपकारिषु दारापहारिषु ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अदृश्येन अप्राप्त दर्शनेन त्वया पन्नगवन्निहतः ॥ अतस्त्वं पापवशंगतइत्यर्थः ॥ ४८ ॥ एतदर्थं सीताया आहारणमुद्दिश्य मामेव पूर्वं प्राप्य यद्यचोदयः तदा तव मैथिलीमहमेकाङ्गानी तवान् भवेः भवेयमितियावत् ॥ ४९ ॥ अनिहतं अनिहतमेवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ सागरतोये तन्मध्यवर्तिद्वीपे श्वेतामश्वतरीमिव श्वेताश्वतरीरूपिणीं श्रुतिं ॥ मधुकैटभाभ्यां

शठोनैकृतिकः क्षुद्रो मिथ्या प्रश्रितमानसः ॥ कथं दशरथेन त्वं जातः पापो महात्मना ॥ ४३ ॥ छिन्नचारित्र्यकक्ष्येण सतांधर्मातिवर्तिना ॥ त्यक्तधर्मी कुशेनाहं निहतो रामहस्तिना ॥ ४४ ॥ अशुभं चाप्ययुक्तं च सतांचैव विगर्हितं ॥ वक्ष्यसे चेदृशं कृत्वा सद्भिः सह समागतः ॥ ४५ ॥ उदासीनेषु योऽस्मासु विक्रमोऽयं प्रकाशितः ॥ अपकारिषु ते राम नैवंपश्यामि विक्रमं ॥ ४६ ॥ दृश्यमानस्तु युध्येथामया युधि नृपात्मज ॥ अद्य वैवस्वतं देवं पश्येस्त्वं निहतो मया ॥ ४७ ॥ त्वया दृश्येन तुरणे निहतो हं दुरासदः ॥ प्रसुप्तः पन्नगे नेवनरः पापवशंगतः ॥ ४८ ॥ सुग्री वप्रिय कामेन यदहं निहतस्त्वया ॥ मामेव यदि पूर्वत्वमेतदर्थमचोदयः ॥ मैथिलीमहमेकाङ्गा तव चानीतवान् भवेः ॥ ४९ ॥ राक्षसं च दुरात्मानं तव भार्यापहारिणं ॥ कंठे बद्ध्वा प्रदद्याते निहतं रावणरणे ॥ ५० ॥ न्यस्तां सागरतोये वा पाताले वापि मैथिलीं ॥ आनयेयं तवादेशाच्छ्रुतामश्वतरीमिव ॥ ५१ ॥ युक्तं यत्प्राप्नुयाद्राज्यं सुग्रीवः स्वर्गते मयि ॥ अयुक्तं यदधर्मेण त्वयाहं निहतोरणे ॥ ५२ ॥ काममेवं विधौ लोकः कालेन विनियुज्यते ॥ क्षमं चेद्भवता प्राप्तमुत्तरं साधुचिंत्यतां ॥ ५३ ॥ पाताले निगृहीतां यथा हयग्रीवो भूवमानयति स्म तद्वत् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

लोकः सर्वोपि कालेन कालधर्मेण मृत्युना विनियुज्यते एवंविधः स्वभावः काममस्तु तस्मान्मे मरणकृतो न विषादः अपितु भवताराज्यं प्राप्तं चेत्तदा मद्बन्धकारणस्य त्वद्राज्यस्य लोकैः प्रश्ने क्षमं युक्तमुत्तरं साधु सम्यग्विचिंत्यतां ॥ ५३ ॥

कि० कां०

॥३०॥